

अक्षसंख्या (योजनसंख्या) भवतीति । निरक्षदेशात्
क्षितिचतुर्थांशे किल मेरुस्तत्र नवतिः पलांशाः
(अक्षांशाः) इति च तत्रैवोक्तम् । पाशके कर्षपरिमाणे
च न० विभोतकष्टे (वयडा) तृप्ते, आत्मनि रुद्राक्षे सर्पे
जातान्धे गरुडे च पु० । तत्र रुद्राक्षे अक्षमात्रा ।
कर्षे अतुभवति धाराभिरक्षमात्राभिरिति, विभोतके “यथा
वै द्वे आमलके, द्वे वा कोले द्वौ वाक्षौ इति” श्रुतिः ।
व्यवहारे अक्षदर्शकः । रावणस्तुतभेदे पु० । तत्कथा
रामा० सु० ४३ अ० ।

अक्षक पु० अक्षइव कायाति कै-क । तिनशष्टे । स्वार्थ-
कन् । अक्षशब्दार्थे प्रकृतिविज्ञम् । [कन् । तत्रैव ।
अक्षकूट पु० अक्षस्य चक्षुषः कूटइव । नेत्रतारायां, स्वार्थे
अक्षक्षेत्रे न० अक्षनिमित्तं क्षेत्रम् शा०त० । ज्योतिषोक्तेषु
अक्षसाधनार्थं क्षेत्रतया कल्पितेषु अक्षभवेषु अष्टसु क्षेत्रेषु ।
तानि च सिद्धान्तशिरोमणौ गणिताध्याये दर्शितानि यथा ।
“भुजोऽक्षमा कोटिरिनाङ्गुली ना कर्णोऽक्षकर्णः । खलु मूलमेतत्
क्षेत्राणि यान्यक्षभवानि तेषां विश्वेव मानार्थयशःसुखा-
नाम् ॥ लम्बज्या कोटिरथाक्षजीवा भुजोऽत्र कर्णस्त्रि-
भुजे २ त्रिभुज्या । कुज्या भुजः कोटिरपक्रमज्या कर्णो-
ऽप्यका च त्रिभुजं तथेदम् ३ ॥ तथैव कोटिः समद्वत्तशङ्कु-
रप्य भुजस्तद्वृत्तिरत्र कर्णः ४ । भुजोऽपमज्या समना च कर्णः
कुज्योनिता तद्वृत्तिरत्र कोटिः ५ ॥ अप्यादिखण्डं कथिता च
कोटिरुत्तृत्तना दोः श्रवणोऽपमज्याई । उद्भूतना कोटि-
रथाप्यकापखण्डं भुजस्तच्छ्रवणः क्षितिज्या ७ ॥ खण्डं
यदूर्ध्वं समद्वत्तशङ्को र्यस्तद्वृत्तेस्तावथ कोटिकर्णौ । अप्यादि-
खण्डं भुज ८ एवमदौ क्षेत्राख्यमन्यक्षभवानि तावत् ॥”
क्षेत्राणि दर्शयेत्, “तत्र दक्षिणोत्तरमण्डले विषुवद्वृत्तसम्मा-
तादधो वाषांक्ष्मः क्षितिजसमसूत्रपर्यन्तः सा तत्र कोटिः,
लम्बनिपातकुमध्ययोरन्तरं साऽक्षज्या तत्र भुजः, भूमध्या-
क्षस्वापगामिस्त्रिभुजं त्रिभुज्या सा तत्र कर्णः, इदमक्षक्षेत्रम्,
इष्टाहोरात्रवृत्तं यत्र क्षितिजे लग्नं तस्य प्राक् स्वस्ति-
कस्य चान्तरमप्या (चापांशाः) तेषां ज्याऽप्या तावती च
प्रत्यक्षक्षितिजे अप्यापयोर्निवृत्तं स्त्रुतसुदयास्तसूत्रम् अष्टो-
रात्रवृत्तोन्मण्डलसम्मातस्य प्राच्यपरसूत्रस्य च यदनरं सा
क्रान्तिज्या, सा तत्र कोटिः, अप्या कर्णः, तदप्ययोरन्तरं
सा कुज्या स भुजः इदमक्षक्षेत्रं, तथाहोरात्रवृत्तसममण्डल-
सम्मातादधोवलम्बः, समवृत्तशङ्कुः सा कोटिः, अप्या भुजः,
अहोरात्रवृत्ते ज्याखण्डकं तद्वृत्तिः कर्णः, इदमक्षक्षेत्रं,

तथा कुज्योनिता तद्वृत्तिरहोरात्रवृत्ते ज्याः सा कोटिः,
उन्मण्डले क्रान्तिज्या स भुजः, समवृत्तशङ्कुः कर्णः, इदमक्ष-
क्षेत्रम्, तथाहोरात्रवृत्तोन्मण्डलयोः सम्मातादधोऽन्मण्डल-
शङ्कुः स भुजः, उन्मण्डलवृत्ते क्रान्तिज्या कर्णः, उन्म-
ण्डलशङ्कुमूलस्य प्राच्यपरसूत्रस्य च यदनरं तदप्यादि-
खण्डं सा तत्र कोटिः, इदमक्षक्षेत्रं, तथोन्मण्डलशङ्कुः कोटिः,
शङ्कुमूलोदयास्तसूत्रयोरन्तरमप्यापखण्डं स भुजः, कोटि-
भुजाप्ययोरन्तरसूत्रं सा कुज्या स तत्र कर्णः, इदमक्षक्षेत्रं,
तथोन्मण्डलशङ्कुना स्त्रीनः समशङ्कुस्तत्रमण्डलोर्ध्वं खण्डं
सा कोटिः, कुज्योनिता तद्वृत्तिस्तद्वृत्तेर्ध्वं खण्डं स कर्णः,
अप्यादिखण्डं स भुजः, इदमक्षक्षेत्रम् एतान्यहोरात्रवृत्त-
तानि एवमन्यान्यपि भवन्ति ।

अक्षज न० अक्षात् इन्द्रियसन्निकर्षात् जायते जन-ज ।
इन्द्रियविषयसन्निकर्षोत्पन्ने प्रत्यक्षज्ञाने यज्जे यस्मिन् रूपा-
यवजातत्वात्तस्य तन्नामत्वम् । प्रागुक्ताकार्यजाते त्रि० ।
ज्योतिषोक्ते अक्षभवे क्षेत्रादौ च ।

अक्षणिक त्रि० न क्षणिकं न० । स्थिरे निश्चये च । “क्षरि-
वीक्षणक्षणिकचक्षुषेति” भाषः । अक्षणिकचक्षुषा स्थिर-
दृष्ट्या स्तिमितनेत्रयेत्यर्थः इति मङ्गिनाथः ।

अक्षखण्ड त्रि० अक्षअस्थास्ति सतृप् मस्य वः । नेत्रयुक्ते “पश्य
दक्षखण्ड विवेद” इति “अक्षखण्डः कर्मवन्तः समर्था”
इति च वेदः ।

अक्षत पु० व० न क्षताः । “अक्षताश्च यवाः प्रोक्ता इति का०
श्रुत्युक्ते यवे । न पुंसकमिति केचित् “दूर्याक्षतानि” चेति
उपाणम् । तखण्डे, “अक्षतैर्नाक्षियेद्विष्णुं न तुलस्या विना-
यकमिति” तन्त्रम् । शस्यमात्रे न० । जययुक्तमिधे उन्म-
कर्षान्विते अविदारिते च त्रि० । “अक्षता वा क्षता वा
पीति” मनुः । क्षण-भावे क्त न०त० । क्षयाभावे व० ।
“अक्षतश्चारिष्टं वा स्तु” इति आङ्गविप्रसमीपे कृतकर्मणो-
ऽक्षयप्रार्थना ।

अक्षदर्शक पु० अक्षाणां दृष्ट्यादानादिव्यवहाराणां दर्शकः
दृष्ट-खण्ड ईदृशः । विवादनिश्चेतिर धर्माधिकारणाध्यक्षे ।
द्युतदर्शके त्रि० ।

अक्षदृष्ट पु० अक्षान् व्यवहारान् पश्यति दृष्ट-किन् तावत् ।
अक्षदर्शकशब्दार्थे । अक्षार्थइदरि त्रि० ।

अक्षदेविन् त्रि० अक्षैर्दीप्यति दिव-णिनि इत० । पाशकादि-
द्युतप्रोक्षाकारके । [कारके ।

अक्षय त्रि० अक्षैर्दीप्यति दिव-किप् ऊट् । पाशकादिद्युत-